

Кључна питања за анализу постојећег стања и правилно дефинисање промене која се предлаже

Који показатељи се прате у области, који су разлози због којих се ови показатељи прате и које су њихове вредности?

Показатељи који се прате у области која је уређена Законом су:

1. самостално јавно тужилаштво у Републици Србији, што је потврђено позитивним мишљењем Венецијанске комисије на Акт о промени Устава Републике Србије и законодавни оквир који се односи на правосуђе;

2. избор јавних тужилаца на основу стручности и резултата рада, што у целини узев има позитиван утицај на квалитет рада и ефикасност јавног тужилаштва;

3. успешно управљање јавним тужилашвом од стране Високог савета тужилаштва са адекватним финансијским средствима, стручним и професионалним кадром са потребним компетенцијама, изабраном по јасним критеријумима, уз поштовање принципа транспарентности и одговорности;

4. оцена Европске комисије из Годишњег извештаја о напретку Републике Србије о примени Закона о јавном тужилаштво;

5. успостављање заокруженог каријерног система за јавне тужиоце, укључујући избор на и престанак функције, вредновање рада, напредовање, дисциплинску одговорност и др., а на начин који гарантује самосталност јавног тужилаштва;

6. вредновање рада јавних тужилаца које се спроводи у одређеном временском периоду и напредовање избором у јавно тужилаштво више инстанце који мора бити заснован на стручности и резултатима рада, што у целини узев треба да има позитиван ефекат на квалитет и ефикасност њиховог рада, који треба да буде потврђен позитивном оценом Европске комисије из Годишњег извештаја о напретку Републике Србије;

7. садржина Извештаја Високог савета тужилаштва о праћењу примене, између осталог, и овог закона;

Ови показатељи се прате у циљу у циљу успостављања бољег система предлагања, избора, премештаја и престанка функције јавних тужилаца. То би омогућило да улазак у јавно тужилаштво буде заснован на објективним критеријумима вредновања, правичним процедурама избора, отворености за све кандидате одговарајућих квалификација и транспарентности из угла опште јавности.

Индикатори за праћење показатеља:

- повећање броја изабраних носилаца јавнотужилачке функције на основу стручности и резултата рада за најмање 30% у односу на почетну вредност у 2023. години;

- обезбеђивање већих средстава за рад Високог савета тужилаштва како би се запослило у Административној канцеларији овог органа још стручних и професионалних људи са потребним компетенцијама за обављање додатних послова који су у надлежности овог органа (нпр. искључива надлежност за избор главних јавних тужилаца и јавних тужилаца);

- Годишњи извештај о напретку Републике Србије о примени Закона о јавном тужилаштву, као и Закона о Високом савету тужилаштва, како би се утврдила правилна примена европских стандарда који се успостављају овим законом;

- оцене којима се вреднује рад носилаца јавнотужилачке функције како би се утврдио квалитет њиховог рада;

- број покренутих и окончаних дисциплинских поступака против носилаца јавнотужилачке функције како би се утврдило постојање и санкционисање несавесности њиховог рада.

- статистички подаци о раду јавних тужилаштава у Републици Србији који су садржани у извештајима Високог савета тужилаштва.

Да ли се у предметној области спроводи или се спроводио документ јавне политике или пропис? Представити резултате спровођења тог документа јавне политике или прописа и образложити због чега добијени резултати нису у складу са планираним вредностима? Који су важећи прописи и документи јавних политика од значаја за промену која се предлаже и у чему се тај значај огледа? Да ли постоје важећи документи јавних политика којима би се могла остварити жељена промена и о којим документима се ради?

Намера да се оснажи јавно тужилаштво, а кроз то посредно и испуне обавезе преузете у процесу европских интеграција, изискивала је потребу да Република Србија изради Националну стратегију реформе правосуђа за период од 2013. до 2018. године коју је Народна скупштина усвојила 1. јула 2013. године. Национална стратегија предвиђала је независност, непристрасност, стручност, одговорност и ефикасност правосуђа као пет основних начела реформе правосуђа. Идеја водилца Стратегије била је повезивање процеса реформе правосуђа са процесом европских интеграција, а као циљ Националне стратегије поставља се припремање и оспособљавање судског система за нове изазове у складу са европским стандардима и вредностима, а уз вођење рачуна о праву Европске уније (правним тековинама Европске уније – *Acquis Communautaire*) и о препорукама и стандардима Савета Европе. У уводу Националне стратегије је наведено да ће спровођење неких од корака који су њоме предвиђени (и Акционим планом за њено спровођење) изискивати измене нормативног оквира, чиме би се спровеле препоруке у домену реформе нормативног оквира дате од стране Европске уније и Венецијанске комисије. У том смислу, препозната је и потреба за изменом уставног и законског оквира у области правосуђа. Национална стратегија је садржала одређене смернице у ком правцу и у погледу којих решења би требало мењати Устав. Међутим, она је политички акт и у том смислу није правно обавезујућа нити може бити „извор” уставних промена и промена правосудних закона. Национална стратегија представља политички план који треба да буде остварен правним средствима. Што се тиче општих смерница, Националном стратегијом реформе правосуђа идентификована је потреба измене Устава у делу који се односи на утицај законодавне и извршне власти на процес избора и разрешења судија, председника судова, носилаца јавнотужилачке функције, као и изборних чланова Високог савета судства и Државног већа тужилаца из реда судија, односно јавних тужилаца, уз прецизирање улоге и положаја Правосудне академије, као механизма уласка у правосуђе. Неопходност промене Устава у делу који се односи на правосуђе потврђена је и у Стратегији развоја правосуђа за период 2020–2025. године, коју је усвојила Влада 10. јула 2020. године.

У овој области спроводи се Ревидирани акциони план за Поглавље 23: Правосуђе и основна права који је ревидиран 10. јула 2020. године. У овом стратешком документу садржане су обавезе Републике Србије у процесу придруживања Европској унији. Као

прелазно мерило предвиђено је да Република Србија промени Устав, имајући у виду препоруке Венецијанске комисије, у складу са европским стандардима и на основу обимног и свеобухватног процеса консултација и да се потом измени и допуне Закон о уређењу судова, Закон о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава, Закон о судијама, Закон о јавном тужилаштву, Закон о Високом савету судства, Закон о Државном већу тужилаца и Закон о Правосудној академији.

Активности у овом стратешком документу које треба реализовати су између осталог:

1.1.1.2. Рад на усклађивању сета правосудних закона са Уставом, припрема радних верзија о изменама и допунама Закона о уређењу судова, Закон о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава, Закона о судијама, Закона о јавном тужилаштву, Закона о Високом савету судства, Закона о Државном већу тужилаца и Закона о Правосудној академији и израда нацрта закона, што посебно подразумева:

- образовање радних група за израду текстова радних верзија измена и допуна правосудних закона;

- израда радних верзија сета правосудних закона и организовање јавних расправа ради давања примедба на нацрте;

- усаглашавање радних верзија сета правосудних закона са примедбама након одржаних јавних расправа;

- достављање нацрта правосудних закона на мишљење Венецијанској комисији;

- даље усклађивање нацрта правосудних закона са мишљењем Венецијанске комисије.

1.1.1.3. Доношење правосудних закона у Народној скупштини РС:

- Закон о уређењу судова;

- Закон о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава;

- Закон о судијама;

- Закон о јавном тужилаштву;

- Закон о Високом савету судства;

- Закон о Државном већу тужилаца;

- Закон о Правосудној академији.

1.1.1.4. Избор нових чланова Високог савета судства у складу са донетим законима.

1.1.1.5. Усклађивање подзаконских аката.

Венецијанска комисија је саветодавно тело Савета Европе. Њен задатак је да пружи правне савете државама које желе да ускладе своје правне и институционалне структуре са европским стандардима и међународним искуством у области демократије, људских права и владавине права. Позивање на мишљења Венецијанске комисије у Ревидираном акционом плану за Поглавље 23 проузроковано је, између осталог, ставом Европске комисије да је Венецијанска комисија релевантни ауторитет по питању проглашења и промовисања стандарда у области владавине права, те да ће напредак Републике Србије у реформи правосуђа ценити у односу на оцену Венецијанске комисије о том питању. Из претходно наведених међународних и домаћих докумената следи да је промена Устава у делу правосуђа неопходан корак у даљем оснаживању владавине права и даљем усклађивању са европским правним тековинама и европским стандардима.

Поред тога чланом 2. Уставног закона за спровођење Акта о промени Устава Републике Србије („Службени гласник РС”, број 16/22), (у даљем тексту: Уставни закон) прописано је да ће се Закон о судијама, Закон о уређењу судова, Закон о јавном тужилаштву, Закон о Високом савету судства и Закон о Државном већу тужилаца ускладити се са Амандманима I до XXIX на Устав Републике Србије у року од годину

дана од дана ступања на снагу Амандмана. Народна скупштина је на Десетој посебној седници у Дванаестом сазиву, одржаној 9. фебруара 2022. године, прогласила Уставни закон чиме је ступио на снагу. Имајући у виду одредбу члана 2. став 1. Уставног закона неопходно је Закон о јавном тужилаштву, заједно са остала четири закона, донети најкасније до 9. фебруара 2023. године.

Закон о јавном тужилаштву и остале пратеће законе неопходно је донети ради примене Акта о промени Устава Републике Србије, који је усвојила Народна скупштина 30. новембра 2021. године, потврђен на референдуму од стране грађана Републике Србије који је одржан 16. јануара 2022. године и проглашен у Народној скупштини 9. фебруара 2022. године.

Истовремена анализа актуелних европских стандарда у области судства проглашених и компилираних у мишљењима Венецијанске комисије која се односе на Републику Србију и на друге државе, као и критике представника струке и уставноправне науке још увек важећег Устава упућује на закључак да тренутно постоји одређени несклад између нашег уставног оквира и жељених стандарда које тежимо да достигнемо у области владавине права. Дакле, може се закључити да је један део уставноправних разлога за промену Устава у делу о правосуђу и доношење правосудних закона последица оправдане критике домаће и међународноправне научне и стручне јавности и да је преовлађујуће подстакнут активношћу Венецијанске комисије још 2007. године поводом Мишљења овог саветодавног тела Савета Европе о Уставу Србије из 2006. године.

Ради остваривања ових циљева потребно је изградити нови Закон о јавном тужилаштву који ће на свеобухватан начин уредити самосталност јавних тужилаца, услове за избор јавних тужилаца, непристраност јавнотужилачке функције, начин избора и разрешења јавних тужилаца, и имунитет јавних тужилаца и неспојивост послова са јавнотужилачком функцијом.

Да ли су уочени проблеми у области и на кога се они односе? Представити узроке и последице проблема. Која промена се предлаже?

Уочен је проблем да су вишеструко ослабљена уставна јемства јавнотужилачке самосталности. То је пре свега учињено прописивањем пробног трогодишњег мандата за заменике јавних тужилаца које се први пут бирају на јавнотужилачку функцију, али и поверавањем њиховог избора Народној скупштини. Ова решења праћена су и деконституционализацијом уређивања поступка, основа и разлога за престанак јавнотужилачке функције, као и разлога за разрешење. С друге стране, одређење Државног већа тужилаштва као независног и самосталног органа који обезбеђује самосталност јавних тужилаца сведено је на прокламацију имајући у виду да је избор његових чланова из реда јавних тужилаца и угледних и истакнутих правника такође поверен Народној скупштини.

Предлажу се следеће промене:

1) главне јавне тужиоце (јавне тужиоце према важећем закону) бира Високи савет тужилаштва, на шест година. Све јавне тужиоце (заменике јавних тужилаца према важећем закону), који без обзира на то да ли се бирају први пут, на ограничени мандат, или се бирају на сталну функцију бира Високи савет судства. При предлагању за избор главног јавног тужиоца и јавног тужиоца води се рачуна о националном саставу становништва, одговарајућој заступљености припадника националних мањина и познавању стручне правне терминологије на језику националне мањине, који је у службеној употреби у суду;

2) основи за престанак јавнотужилачке функције укључујући и разлоге за њихово разрешење су поново конституционализовати;

3) граниче да ће се избор за носиоце јавнотужилачке функције заснивати на објективним, транспарентним и недискриминаторним критеријумима, који се могу односити на формалне услове (националност, минималну старост, квалификације, професионално искуство и сл), као и на професионалне и људске вештине;

4) прописивање правног лека против одлуке о избору на јавнотужилачку функцију;

5) прецизирање листе дисциплинских прекршаја;

6) састав, профил, статус чланова и процедуре рада Етичког одбора Високог савета тужилаштва који ће утврђивати озбиљнију повреду Етичког кодекса, као дисциплинског прекршаја који може представљати основ за утврђивање разлога за разрешење носиоца јавнотужилачке функције;

7) развијање концепата „тешких” и „поновљених” дисциплинских прекршаја, посебно како би се искључило разрешење носилаца јавнотужилачке функције у случајевима поновљених лакших дисциплинских прекршаја;

8) разграничење поступка за утврђивање разлога за разрешење носиоца јавнотужилачке функције и дисциплинског поступка;

9) прописивање да Етички кодекс ближе уређује принципе законитости, самосталности, непристрасности, сразмерности, стручности, одговорности, посвећености и достојанствености;

10) да носилац јавнотужилачке функције остварује право из радног односа у складу са прописом који уређује право из радног односа изабраног лица, ако овим законом није друкчије одређено;

11) да се носилац јавнотужилачке функције обавезно удаљује са функције ако му је одређен притвор и да може бити удаљен са функције ако је покренут поступак за утврђивање разлога за његово разрешење или кривични поступак за кривично дело због кога може бити разрешен. О удаљењу одлучује Високи савет тужилаштва, а против одлуке о удаљењу носиоца јавнотужилачке функције може изјавити жалбу Уставном суду у року од три дана од дана достављања одлуке, која искључује право на подношење уставне жалбе. Жалба Уставном суду не задржава извршење одлуке

12) да јавни тужилац може, уз своју писмену сагласност, бити трајно премештен у друго јавно тужилаштво истог степена, као и да без своје писмене сагласности, може бити трајно премештен у друго јавно тужилаштво истог степена, ако у јавном тужилаштву буде смањен број јавних тужилаца, на основу одлуке Високог савета тужилаштва;

13) да јавни тужилац може из оправданих разлога, уз своју писмену сагласност, бити привремено упућен у друго јавно тужилаштво истог или непосредно нижег степена најдуже на три године, без могућности поновног упућивања у исто јавно тужилаштво, а изузетно јавни тужилац вишег или апелационог јавног тужилаштва може, уз своју писмену сагласност, ако испуњава законом прописане услове за избор у јавно тужилаштво у које се привремено упућује, може бити привремено упућен у јавно тужилаштво посебне надлежности најдуже на три године, без могућности поновног упућивања у исто јавно тужилаштво.

14) да се јавни конкурс избор главног јавног тужиоца објављује се најкасније три месеца пре истека јавнотужилачке функције главног јавног тужиоца, односно најкасније 15 дана од дана доношења одлуке о престанку функције главног јавног тужиоца због престанка јавнотужилачке функције, због избора за носиоца јавнотужилачке функције у другом јавном тужилаштву, престанка функције на лични захтев, престанка функције

због укидања јавног тужилаштва или због разрешења са функције главног јавног тужиоца, као и да се јавни конкурс за избор јавног тужиоца објављује се најкасније шест месеци пре престанка јавнотужилачке функције јавног тужиоца због навршења радног века, односно најкасније 15 дана од престанка јавнотужилачке функције ако је јавнотужилачка функција престала из другог законом прописаног разлога.

Да ли је промена заиста неопходна и у ком обиму?

Промена *status quo* је неопходна како би се извршиле основне и суштинске измене које се тичу се следећих питања: 1) избора носиоца јавнотужилачке функције и престанка њихове функције; 2) самосталности јавнотужилачке функције; 3) трајног премештаја, привременог упућивања и упућивања јавних тужилаца; 4) принципа вршења јавнотужилачке функције и др.

На које циљне групе ће утицати предложена промена? Утврдити и представити циљне групе на које ће промена имати непосредан односно посредан утицај.

Обезбеђује се одговарајући ниво самосталности носиоца јавнотужилачких функција, како функционални тако и материјални, па ће убудуће главне јавне тужиоце и јавне тужиоце бирати искључиво орган који је за то специјализован (Високи савет тужилаштва). Поред тога биће опредељена средства за рад јавног тужилаштва која су у надлежности Високог савета тужилаштва у оквиру буџета овог органа која он предложи у складу са буџетском аутономијом овог органа. Народна скупштина, као представник законодавне (политичке) гране власти је у потпуности искључена из процеса избора главних јавних тужилаца и јавних тужилаца, изузев Врховног јавног тужиоца.

Предложена решења ће утицати на рад Високог савета тужилаштва јер су знатно проширене његове надлежности у погледу избора главних јавних тужилаца и јавних тужилаца.

Предложена решења ће позитивно утицати и на јавна тужилаштва јер ће избор главних јавних тужилаца и јавних тужилаца од стране Високог савета тужилаштва на основу стручности и резултата рада у целини узев имати позитиван утицај на квалитет рада и ефикасност јавних тужилаштва.

Правни амбијент чији су темељ уставне промене и правосудни закони превасходно је у интересу грађана Републике Србије. Путем њих се јача владавина права, јер се она остварује, између осталог, кроз самосталност носилаца јавнотужилачке функције, која се променама Устава повећава, а Закон о јавном тужилаштву се доноси како би се промене Устава примениле. То ће створити услове за бољу и ефикаснију заштиту људских права грађана Србије, јер владавина права на њима почива, а повећаће правну сигурност. Већа правна сигурност утицаће и на прилив, нарочито страних, инвестиција, јер страни инвеститори приликом одлучивања о инвестирању капитала посебно воде рачуна о правној сигурности. То ће водити ка повећању стандарда грађана и економском напретку Србије.

Да ли је промену могуће остварити применом важећих прописа?

Промену није могуће остварити применом важећих прописа.

Квантитативно (нумерички, статистички) представити очекиване трендове у предметној области, уколико се одустане од интервенције (*status quo*).

Задржавањем *status quo* биће онемогућено:

- повећање броја изабраних носиоца јавнотужилачке функције на основу стручности и резултата рада за најмање 30% у односу на почетну вредност у 2023. години;

- обезбеђивање већих средстава (најмање 30%) за рад Високог савета тужилаштва како би се запослило у Административној канцеларији овог органа још стручних и професионалних људи са потребним компетенцијама за обављање додатних послова који су у надлежности овог органа (нпр. искључива надлежност за избор главних јавних тужилаца и јавних тужилаца);

- Годишњи извештај о напретку Републике Србије о примени Закона о јавном тужилаштву и осталих судских закона како би се утврдила правилна примена европских стандарда који се успостављају овим законом;

- оцене којима се вреднује рад носиоца јавнотужилачке функције како би се утврдио квалитет њиховог рада;

- број покренутих и окончаних дисциплинских поступака против носилаца јавнотужилачке функције како би се утврдило постојање и санкционисање несавесности њиховог рада.

- статистички подаци о раду јавних тужилаштва у Републици Србији који су садржани у извештајима Високог савета судства.

Какво је искуство у остваривању оваквих промена у поређењу са искуством других држава, односно локалних самоуправа (ако је реч о јавној политици или акту локалне самоуправе)?

ДРЖАВА	НАЧИН ИЗБОРА ЈАВНИХ ТУЖИЛАЦА
АУСТРИЈА	Кандидате за јавне тужиоце после спроведене обуке именује федерални председник који своје овлашћење за именовање делегира федералном министру правде.
БЕЛГИЈА	Јавни тужиоци се постављају краљевским декретом.
БУГАРСКА	Генералног тужиоца бира председник Бугарске. Остале тужиоце бира Врховни правосудни савет који има 25 чланова (3 члана по положају (председник Врховног касационог суда, председник Врховног управног суда, Генерални тужилац – њих именује председник Републике на 7 година); 11 чланова бира Народна скупштина из реда дипломираних правника (судија, јавних тужилаца, професорима правних факултета, адвокатима и другим дипломираним правницима); 11 чланова бирају правосудне власти)

ХРВАТСКА	Главног државног тужиоца бира Сабор, на предлог Владе уз претходно прибављено мишљење надлежног одбора Сабора. Жупанијске државне тужиоце и општинске државне тужиоце, као и заменике државног тужиоца бира Државнотужилачко веће које има 11 чланова (7 заменика државног тужиоца, 2 универзитетска професора и 2 посланика у Сабору од којих 1 из реда опозиције)
ЧЕШКА	Генералног тужиоца именује Влада на предлог министра правде, а остале тужиоце именује министар правде на предлог генералног тужиоца.
КИПАР	<u>СПЕЦИФИЧНО</u> Председник и потпредседник Кипра именују 2 особе (<i>attorney general</i> и <i>deputy attorney general</i>) које морају да имају исте квалификације као и судије вишег суда који су на челу <i>Law office of the Republic</i> . Они су независни и не припадају ниједном министарству.
ДАНСКА	Јавно тужилаштво је при Министарству правде.
ЕСТОНИЈА	Генералног тужиоца именује Влада на предлог министра правде уз прибављено мишљење надлежног парламентарног одбора. Остале јавне тужиоце именује министар правде на предлог Генералног тужиоца.
ФРАНЦУСКА	Са изузетком Главног јавног тужилаштва при Касационом суду, које заузима посебно место, јавно тужилаштво у Француској чини хијерархијску пирамиду под ингеренцијом министра правде који се зове „чувар печата (<i>Grade des Sceaux</i>)“. На основу чл. 30 Законика о кривичном поступку, министар правде поступа по начелу гоњења по службеној дужности које утврђује влада. Он обезбеђује да се доследно примењује на територији Француске Републике. У том циљу даје државним тужиоцима општа упутства о гоњењу по службеној дужности. Високи савет правосуђа (Одсек надлежан за јавне тужиоце) даје мишљење о кандидатима за јавне тужиоце.
НЕМАЧКА	Федералног генералног тужиоца и федералне тужиоце именује федерални

	председник на предлог Министарства правде уз одобрење Бундестага.
ГРЧКА	Правосудне функционере (судије и јавне тужиоце) именује председник Грчке указом.
МАЂАРСКА	Генералног јавног тужиоца бира Парламент 2/3 већином на предлог председника Мађарске, а остале јавне тужиоце бира Генерални јавни тужилац.
ИТАЛИЈА	Главног генералног тужиоца именује Високи савет правосуђа уз одобрење министра правде. Високи савет правосуђа именује руководиоце тужилаштва. Високи савет правосуђа има 27 чланова (3 члана по положају (председник Италије који председава Саветом, председник Врховног суда суда, Главни јавни тужилац); 16 чланова из реда судија и јавних тужилаца (12 судија које бирају судије и 4 јавна тужиоца које бирају судије); 8 дипломираних правника која бира Парламент)
ЛЕТОНИЈА	Генералног тужиоца бира Парламент. Остале тужиоце именује Генерални тужилац.
ЛИТВАНИЈА	Генералног тужиоца именује председник уз сагласност Парламента. Остале тужиоце именује Генерални тужилац.
ХОЛАНДИЈА	<u>СПЕЦИФИЧНО</u> Именује их министар правде ако је реч о нижим јавним тужиоцима, а у неким случајевима Одбор генералног тужилаштва.
ПОЉСКА	Министар правде уједно је и Генерални јавни тужилац.
ПОРТУГАЛ	Главног тужиоца именује председник Републике на предлог Владе. Јавне тужиоце именује Главно тужилаштво којим председава Главни тужилац и које обухвата и Високи савет тужилаштва. Савет се састоји од укупно 18 чланова: 5 чланова бира Парламент, 2 именује министар правде, 7 чланова бирају јавни тужиоци, 4 члана су окружни заменици Генералног тужиоца)
РУМУНИЈА	Јавне тужиоце бира председник Румуније на предлог Високог савета правосуђа. Високи савет правосуђа чини 19 чланова (14 чланова бира (потврђује) Сенат из реда судија и јавних тужилаца на предлог

	<p>Генералне скупштине судија и јавних тужилаца (они су распоређени у две секције и то у једну за судије која има 9 чланова и једну за јавне тужиоце која има 5 чланова); 2 члана које бира Сенат из реда представника организација цивилног друштва; 3 члана по положају (министар надлежан за правосуђе, председник Високог суда касације и правде и Генерални јавни тужилац из канцеларије јавног тужиоца везане за Високи суд касације и правде))</p>
СЛОВАЧКА	<p>Председник Словачке именује Генералног тужиоца на предлог Парламента. Остале тужиоце именује Генерални тужилац.</p>
СЛОВЕНИЈА	<p>Влада на предлог министра праве по прибављеном мишљењу Државнотужилачког савета именује Генералног државног тужиоца. Остале државне тужиоце именује Државнотужилачки савет који чини 9 чланова (4 члана из реда државних тужилаца које бирају државни тужиоци који нису руководиоци државних тужилаштва, 4 члана бира Парламент из реда правних стручњака, 1 члана именује министар правде из реда руководиоца окружних државних тужилаца)</p>
ШПАНИЈА	<p>Државног јавног тужиоца именује краљ на предлог Владе и после консултација са Генералним саветом за правосуђе који има 21 члана (12 судија које бира Парламент; 8 правника које бира Парламент (јавни тужиоци, професори права, адвокати или припадници других правних занимања); председника Врховног суда кога на првој седници Генералног савета за правосуђе бирају чланови Генералног савета за правосуђе).</p> <p>Државни јавни тужилац предлаже Влади именовање на различите функције у оквиру јавног тужилаштва.</p>

У Србији главне јавне тужиоце и јавне тужиоце бираће Високи савет тужилаштва, осим Врховног јавног тужиоца кога бира Народна скупштина. Избор јавних тужилаца од стране надлежних савета постоји и у Бугарској, Хрватској Португалији, Италији, Словенији.

Надлежни савети предлажу или иницирају избор судија, а бира их или именује председник или монарх у Аустрији, Кипру, Француској, Румунији, и Немачкој.

Генерални јавни тужилац именује јавне тужиоце у Летонији, Литванији, Мађарској, Словачкој, Шпанији.

Јавно тужилаштво је при министарству правде или их бира, односно именује министар правде у Чешкој, Данској, Естонији, Пољско, Холандији.

Потпуно учешће политичких власти (извршне и/или законодавне) у избору носилаца јавнотужилачке функције у: Аустрији, Чешкој, Кипру, Данској, Немачкој, Пољској и Холандији.

Претежно учешће политичких власти (извршне и/или законодавне) у избору јавнотужилачке функције су у Естонији, Француској, Мађарској, Словачкој итд.

Имајући у виду позитивне ефекте избора носилаца јавнотужилачке функције од стране савета у државама у којима је заступљен такав начин избора јавнотужилачке функције и потреба да се обезбеди самосталност јавног тужилаштва у што већој мери може се очекивати позитивно искуство Републике Србије у примени оваквих стандарда.

ПРИЛОГ 3:

Кључна питања за утврђивање циљева

Због чега је неопходно постићи жељену промену на нивоу друштва? (одговором на ово питање дефинише се општи циљ). Шта се предметном променом жели постићи? (одговором на ово питање дефинишу се посебни циљеви, чије постизање треба да доведе до остварења општег циља. У односу на посебне циљеве, формулишу се мере за њихово постизање).

Жељену промену на нивоу друштва је неопходно постићи јер се овим законом јача владавина права, која се остварује, између осталог, кроз самосталност носилаца јавнотужилачке функције. То ће створити услове за бољу и ефикаснију заштиту људских права грађана Републике Србије, јер владавина права на њима почива, а повећаће правну сигурност. Већа правна сигурност утицаће и на прилив, нарочито страних, инвестиција, јер страни инвеститори приликом одлучивања о инвестирању капитала посебно воде рачуна о правној сигурности. То ће водити ка повећању стандарда грађана и економском напретку Србије.

Посебни циљ који се жели постићи је успостављање бољег система предлагања, избора, премештаја и престанка функције главних јавних тужилаца и јавних тужилаца. То би омогућило да улазак у јавно тужилаштво буде заснован на објективним критеријумима вредновања, правичним процедурама избора, отворености за све кандидате одговарајућих квалификација и транспарентности из угла опште јавности.

Да ли су општи и посебни циљеви усклађени са важећим документима јавних политика и постојећим правним оквиром, а пре свега са приоритетним циљевима Владе?

Циљеви су усаглашени са важећим документима јавних политика у овој области. То су:

- Национална стратегија реформе правосуђа у Републици Србији за период од 2013. до 2018. године („Службени гласник РС”, број 57/13);

- Акциони план за спровођење Националне стратегије реформе правосуђа у Републици Србији за период од 2013. до 2018. године;

- Стратегија развоја правосуђа за период 2020–2025. године („Службени гласник РС”, бр. 101/20 и 18/22);
- Стратегија људских ресурса у правосуђу за период 2022–2026. године „Службени гласник РС”, број 133/21);
- Акциони План за спровођење Стратегије развоја правосуђа за период 2020–2025. године у периоду од 2022. до 2025. године („Службени гласник РС”, број 45/22);
- Ревидирани акциони план за Поглавље 23: Правосуђе и основна права који је ревидиран 10. јула 2020. године;
- План рада Владе за 2023. годину.

На основу којих показатеља учинка ће бити могуће утврдити да ли је дошло до остваривања општих односно посебних циљева?

- повећање броја изабраних носилаца јавнотужилачке функције на основу стручности и резултата рада за најмање 30% у односу на почетну вредност у 2023. години;
- обезбеђивање већих средстава (најмање 30%) за рад Високог савета тужилаштва како би се запослило у Административној канцеларији овог органа још стручних и професионалних људи са потребним компетенцијама за обављање додатних послова који су у надлежности овог органа (нпр. искључива надлежност за избор главних јавних тужилаца и јавних тужилаца);
- Годишњи извештај о напретку Републике Србије о примени Закона о јавном тужилаштву и осталих правосудних закона како би се утврдила правилна примена европских стандарда који се успостављају овим законом;
- оцене којима се вреднује рад носилаца јавнотужилачке функције како би се утврдио квалитет њиховог рада;
- број покренутих и окончаних дисциплинских поступака против носилаца јавнотужилачке функције како би се утврдило постојање и санкционисање несавесности њиховог рада.
- статистички подаци о раду јавних тужилаштва у Републици Србији који су садржани у извештајима Високог савета тужилаштва.

ПРИЛОГ 4:

Кључна питања за идентификовање опција јавних политика

Које релевантне опције (алтернативне мере, односно групе мера) за остварење циља су узете у разматрање? Да ли је разматрана „status quo” опција?

Стратешким документима у овој области и Уставним законом није предвиђено разматрање алтернативних мера, односно групе мера, већ је као конкретна мера за остваривање општих и посебних циљева предвиђена израда Закона о јавном тужилаштву којим се уређују: 1) избор главних јавних тужилаца и јавних тужилаца и престанак њихове функције; 2) самосталност јавнотужилачке функције; 3) трајни премештај, привремено упућивање и упућивање јавних тужилаца; 4) принципи вршења јавнотужилачке функције и др. Разматрана је „status quo” опција.

Да ли су, поред регулаторних мера, идентификоване и друге опције за постизање жељене промене и анализирани њихови потенцијални ефекти? Да ли су у оквиру разматраних опција идентификоване институционално управљачко

организационе мере које је неопходно спровести да би се постигли посебни циљеви? Да ли се промена може постићи кроз спровођење информативно-едукативних мера?

Поред регулаторних, предвиђене су и институционално управљачко организационе мере имајући у виду да ће Високи савет тужилаштва у потпуности управљати избором главних јавних тужилаца и јавних тужилаца и у обављању тих послова донеће подзаконске акте којим ће бити прецизиран садржај мера и активности које ће предузимати у обављању својих надлежности.

Да ли су, поред рестриктивних мера (забране, ограничења, санкције и слично) испитане и подстицајне мере за постизање посебног циља?

Стратешким документима у овој области није предвиђено разматрање подстицајних мера остваривање општих и посебних циљева.

б) Да ли циљне групе и друге заинтересоване стране из цивилног и приватног сектора могу да буду укључене у процес спровођења јавне политике, односно прописа или се проблем може решити искључиво интервенцијом јавног сектора?

Проблем се може решити искључиво интервенцијом јавног сектора имајући у виду циљеве који су предвиђени стратешким документима у овој области и надлежностима органа јавне власти за њихову реализацију. Додатно, у процесу спровођења Закона о јавном тужилаштву могу учествовати и струковна удружења јавних тужилаца која ће утицати на ширење знања о новинама које доноси Закон и промену правне културе.

Да ли постоје расположиви, односно потенцијални ресурси за спровођење идентификованих опција?

У Високом савету тужилаштва постоје расположиви технички и људски ресурси за испуњавање циљева који су предвиђени Законом о јавном тужилаштву. У току је процес побољшања инфраструктурних услова за рад овог органа обезбеђивањем нове зграде у којој ће бити смештени сви запослени у овом органу.

Која опција је изабрана за спровођење и на основу чега је процењено да ће се том опцијом постићи жељена промена и остварење утврђених циљева?

Изабрана је опција доношења Закона о јавном тужилаштву, јер је отклањање проблема у примени постојећег закона могуће извршити само доношењем новог закона који ће отклонити проблеме у његовој примени и одражавати у потпуности материју која се њиме уређује имајући у виду садржај Акта о промени Устава и Уставног закона. Стратешки документи у овој области као и међународни стандарди обавезују Републику Србију да донесе нови закон који ће свеобухватно регулисати материју: 1) избора главних јавних тужилаца и јавних тужилаца и престанка њихове функције; 2) самосталности јавнотужилачке функције; 3) трајног премештаја, привременог упућивања и упућивања јавних тужилаца; 4) принципа вршења јавнотужилачке функције и др., што је имало утицаја приликом избора опције.

Кључна питања за анализу финансијских ефеката

Какве ће ефекте изабрана опција имати на јавне приходе и расходе у средњем и дугом року? Да ли је финансијске ресурсе за спровођење изабране опције потребно обезбедити у буџету, или из других извора финансирања и којих? Колики су процењени трошкови увођења промена који проистичу из спровођења изабране опције (оснивање нових институција, реструктурирање постојећих институција и обука државних службеника) исказани у категоријама капиталних трошкова, текућих трошкова и зарада?

За спровођење овог закона и Закона о Високом савету тужилаштва, Државном већу тужилаца, неопходна су додатна средства из буџета, у укупном износу од 17.300.000,00 динара, и то за:

плате – укупно: 15.300.000,00 динара на годишњем нивоу (вишекратна промена);

на позицији 411 – 13.300.000,00 динара;

на позицији 412 – 2.000.000,00 динара.

Наведени трошкови су неопходни за Повећање броја запослених – 10 запослених, по звањима:

- 3 виша саветника;
- 3 самостална саветника;
- 2 саветника;
- 2 референта.

Такође, средства су неопходна и за следећу Опрему – укупно: 2.000.000,00, на годишњем нивоу (једнократна промена), и то за:

- 15 компјутера – 1.800.000,00 динара;
- 5 штампача – 200.000,00 динара.

Како ће спровођење изабране опције утицати на међународне финансијске обавезе?

Спровођење изабране опције неће имати утицаја на међународне финансијске обавезе.

5) Да ли је могуће финансирати расходе изабране опције кроз редистрибуцију постојећих средстава?

Расходе је могуће делимично финансирати из средстава који су остварени наплатом судских такси.

6) Какви ће бити ефекти спровођења изабране опције на расходе других институција?

Спровођење изабране опције неће имати утицаја на расходе других органа. Изабрана опција имаће утицаја на расходе Високог савета тужилаштва.

ПРИЛОГ 6:

Кључна питања за анализу економских ефеката

Које трошкове и користи (материјалне и нематеријалне) ће изабрана опција проузроковати привреди, појединој грани, односно одређеној категорији привредних субјеката? Да ли изабрана опција утиче на конкурентност привредних субјеката на домаћем и иностраном тржишту (укључујући и ефекте на конкурентност цена) и на који начин? Да ли изабране опције утичу на услове конкуренције и на који начин? Да ли изабрана опција утиче на трансфер технологије и/или примену техничко-технолошких, организационих и пословних иновација и на који начин? Да ли изабрана опција утиче на друштвено богатство и његову расподелу и на који начин? Какве ће ефекте изабрана опција имати на квалитет и статус радне снаге (права, обавезе и одговорности), као и права, обавезе и одговорности послодаваца?

Закон неће проузроковати материјалне и нематеријалне трошкове већ користи привреди, појединој грани, односно одређеној категорији привредних субјеката. Поред тога изабрана опција може утицати на конкурентност привредних субјеката на домаћем и иностраном тржишту (укључујући и ефекте на конкурентност цена), услове конкуренције, трансфер технологије и/или примену техничко-технолошких, организационих и пословних иновација, друштвено богатство и његову расподелу, квалитет и статус радне снаге (права, обавезе и одговорности), као и права, обавезе и одговорности послодаваца, јер ће доношењем овог закона бити повећана правна сигурност унапређењем владавине права кроз већу самосталност јавног тужилаштва судства, што ће имати утицаја на привлачење, нарочито страних, инвестиција, а самим тим кроз веће инвестирање у привреду Републике Србије биће повећана и њена конкурентност.

ПРИЛОГ 7:

Кључна питања за анализу ефеката на друштво

Колике трошкове и користи (материјалне и нематеријалне) ће изабрана опција проузроковати грађанима?

Грађани ће имати користи јер се искључивањем законодавне гране власти, као политичке, из избора главних јавних тужилаца и јавних тужилаца повећати самосталност носилаца јавнотужилачке функције и ојачати владавину права, јер се она остварује, између осталог, кроз њихову самосталност, која се променама Устава повећава, а Закон о јавном тужилаштву се доноси како би се промене Устава примениле. Такве промене треба да створе услове за бољу и ефикаснију заштиту људских права грађана Србије.

Да ли ће ефекти реализације изабране опције штетно утицати на неку специфичну групу популације и да ли ће то негативно утицати на успешно

спровођење те опције, као и које мере треба предузети да би се ови ризици свели на минимум? На које друштвене групе, а посебно на које осетљиве друштвене групе, би утицале мере изабране опције и како би се тај утицај огледао (пре свега на сиромашне и социјално искључене појединце и групе, као што су особе са инвалидитетом, деца, млади, жене, старији преко 65 година, припадници ромске националне мањине, необразовани, незапослени, избегла и интерно расељена лица и становништво руралних средина и друге осетљиве друштвене групе)? Да ли би и на који начин изабрана опција утицала на тржиште рада и запошљавање, као и на услове за рад (нпр. промене у стопама запослености, отпуштање технолошких вишкова, укинута или новоформирана радна места, постојећа права и обавезе радника, потребе за преквалификацијама или додатним обукама које намеће тржиште рада, родну равноправност, рањиве групе и облике њиховог запошљавања и слично)? Да ли изабране опције омогућавају равноправан третман, или доводе до директне или индиректне дискриминације различитих категорија лица (нпр. на основу националне припадности, етничког порекла, језика, пола, родног идентитета, инвалидитета, старосне доби, сексуалне оријентације, брачног статуса или других личних својстава)? Да ли би изабрана опција могла да утиче на цене роба и услуга и животни стандард становништва, на који начин и у којем обиму? Да ли би се реализацијом изабраних опција позитивно утицало на промену социјалне ситуације у неком одређеном региону или округу и на који начин? Да ли би се реализацијом изабране опције утицало на промене у финансирању, квалитету или доступности система социјалне заштите, здравственог система или система образовања, посебно у смислу једнаког приступа услугама и правима за осетљиве групе и на који начин?

Изабрана опција неће штетно утицати на неку специфичну или осетљиву групу популације.

Изабрана опција може имати утицај на тржиште рада и запошљавање, као и на услове за рад (нпр. промене у стопама запослености, отпуштање технолошких вишкова, укинута или новоформирана радна места, постојећа права и обавезе радника, потребе за преквалификацијама или додатним обукама које намеће тржиште рада, родну равноправност, рањиве групе и облике њиховог запошљавања и слично); на цене роба и услуга и животни стандард становништва; на промену социјалне ситуације у неком одређеном региону или округу; на промене у финансирању, квалитету или доступности система социјалне заштите, здравственог система или система образовања, посебно у смислу једнаког приступа услугама и правима за осетљиве групе.

Доношењем овог закона биће повећана правна сигурност јер се унапређује владавина права кроз већу самосталност јавног тужилаштва, што ће имати утицаја на привлачење, нарочито страних, инвестиција, а самим тим кроз веће инвестирање у привреду Републике Србије биће повећана и њена конкурентност. Повећањем инвестиција у привреду Републике Србије биће повећан и број радних места, а самим тим и приход у буџету Републике Србије кроз опорезивање зарада и других прихода по основу рада, што ће омогућити и већа издвајања за систем социјалне заштите, здравственог система или система образовања.

Изабрана опција омогућава равноправан третман свих категорија лица.

Спроведен је тест утицаја на родну равноправност, где су сагледани потенцијални ефекти у циљу евентуалног спровођења детаљна анализе ефеката прописа у погледу родне равноправности.

Нацрт закона о јавном тужилаштву неће утицати на свакодневни живот мушкараца и жена, имајући у виду предмет уређивања овог закона.

Услови, поступак за избор и престанак функције носиоца јавнотужилачке функције, права и дужности носиоца јавнотужилачке функције, вредновање рада главног јавног тужиоца и јавног тужиоца, дисциплинска одговорност носиоца јавнотужилачке функције, ни на који начин не умањују нити утичу на неравноправност између жена и мушкараца у области правосуђа, док су критеријуми за поступак за избор и престанак функције носиоца јавнотужилачке функције прецизно уређени Уставом Републике Србије и овим нацртом закона. Између осталог, чланом 85. Нацрта закона о јавном тужилаштву предвиђена је забрана дискриминације по било ком основу у поступку избора и предлагања кандидата за јавнотужилачку функцију.

ПРИЛОГ 9:

Кључна питања за анализу управљачких ефеката

Да ли се изабраном опцијом уведе организационе, управљачке или институционалне промене и које су то промене? Да ли постојећа јавна управа има капацитет за спровођење изабране опције (укључујући и квалитет и квантитет расположивих капацитета) и да ли је потребно предузети одређене мере за побољшање тих капацитета? Да ли је за реализацију изабране опције било потребно извршити реструктурирање постојећег државног органа, односно другог субјекта јавног сектора (нпр. проширење, укидање, промене функција/хијерархије, унапређење техничких и људских капацитета и сл.) и у којем временском периоду је то потребно спровести?

За спровођење изабране опције биће предузете мере за побољшање капацитета Високог савета тужилаштва.

Да ли је изабрана опција у сагласности са важећим прописима, међународним споразумима и усвојеним документима јавних политика?

Изабрана опција је усклађена са међународним стандардима што је и потврђено у мишљењима Венецијанске комисије, као Саветодавног тела Савета Европе у овој области и активностима из Ревидираног акционог плана за Поглавље 23: Правосуђе и основна права.

Да ли изабрана опција утиче на владавину права и безбедност? Да ли изабрана опција утиче на одговорност и транспарентност рада јавне управе и на који начин?

Изабрана опција има за циљ јачање самосталности носиоца јавнотужилачке функције искључивањем законодавне гране власти, као политичке, из избора главних јавних тужилаца и јавних тужилаца, што додатно утиче на владавину права, као и одговорност и транспарентност рада носиоца јавнотужилачке функције и Високог савета тужилаштва имајући у виду да носиоци јавнотужилачке функције треба у складу са решењима садржаним у Закону да буду бирани на основу резултата рада и на основу критеријума стручности и достојности. Законом се прописује додатна транспарентност рада Високог савета тужилаштва у обављању свих надлежности које су прописане овим

законом имајући у виду да сви општи акти и свака појединачна одлука Високог савета тужилаштва морају бити и учињена доступним јавности било кроз објављивање у „Службеном гласнику Републике Србије” било на интернет страници Високог савета тужилаштва. Поред тога појединачне одлуке морају бити образложене, а поједини поступци у којима се утврђује одговорност носилаца јавнотужилачких функција морају бити спроведени и уз сва јемства правичног суђења. Законом је предвиђено да се актом Високог савета тужилаштва додатно уређује јавност рада овог органа, као и у поступку за избор главног јавног тужилоца и јавног тужиоца.

Које додатне мере треба спровести и колико времена ће бити потребно да се спроведе изабрана опција и обезбеди њено касније доследно спровођење, односно њена одрживост?

Потребно је донети подзаконске акте за спровођење Закона у року од једне године од ступања на снагу Закона и изабрати све чланове Високог савета тужилаштва како би овај орган био конституисан и како би почела примена овог закона.

ПРИЛОГ 10:

Кључна питања за анализу ризика

1) Да ли је за спровођење изабране опције обезбеђена подршка свих кључних заинтересованих страна и циљних група? Да ли је спровођење изабране опције приоритет за доносиоце одлука у наредном периоду (Народну скупштину, Владу, државне органе и слично)?

За спровођење изабране опције обезбеђена је подршка свих кључних заинтересованих страна и циљних група још приликом израде Акта о промени Устава Републике Србије и Уставног закона, као и у процесу спровођења јавних консултација који је претходио изради Радног текста закона о јавном тужилаштву. Поред тога спровођење изабране опције је обезбеђено и кроз потврду Акта о промени Устава Републике Србије на референдуму који је одржан 16. јануара 2022. године, јер се Закон о судијама, Закон о уређењу судова, Закон о Високом савету судства, Закон о јавном тужилаштву и Закон о Високом савету тужилаштва доносе ради примене Акта о промени Устава.

Спровођење изабране опције представља приоритет за Народну скупштину, Владу и остале државне органе имајући у виду рок за доношење овог закона и почетак примене промена Устава.

2) Да ли су обезбеђена финансијска средства за спровођење изабране опције? Да ли је за спровођење изабране опције обезбеђено довољно времена за спровођење поступка јавне набавке уколико је она потребна?

За спровођење овог закона и Закона о Високом савету тужилаштва, Државном већу тужилаца, неопходна су додатна средства из буџета, у укупном износу од 17.300.000,00 динара, и то за:

плате – укупно: 15.300.000,00 динара на годишњем нивоу (вишекратна промена);

на позицији 411 – 13.300.000,00 динара;
на позицији 412 – 2.000.000,00 динара.

Наведени трошкови су неопходни за повећање броја запослених – 10 запослених, по звањима:

- 3 виша саветника;
- 3 самостална саветника;
- 2 саветника;
- 2 референта.

Такође, средства су неопходна и за следећу Опрему – укупно: 2.000.000,00, на годишњем нивоу (једнократна промена), и то за:

- 15 компјутера – 1.800.000,00 динара;
- 5 штампача – 200.000,00 динара.

3) Да ли постоји још неки ризик за спровођење изабране опције?

Не постоји ризик за спровођење изабране опције.

Информације о спроведеним консултацијама

Одржане су консултације током марта и априла 2022. године са представницима Државног већа тужилаштва, професуре и струковних удружења о начину рада радне групе која је припремила текстове судских закона и одредбама закона које је потребно ускладити са Актом о промени Устава Републике Србије.

Од 12. септембра 2022. године Министарство правде је започело презентације радних текстова правосудних закона у Београду, Новом Саду, Нишу, Крагујевцу, Пироту, на Златибору у оквиру којих је прибавило мишљење носилаца јавнотужилачке функције, судија, представника струкованих удружења, професуре, адвокатуре и осталих правних професија о решењима која су садржана у радним текстовима правосудних закона.

Одржана је и јавна расправа на којој су све заинтересоване стране имале прилику да се изјасне о Нацрту закона о јавном тужилаштву (у даљем тексту: Нацрт закона).

Одбор за правни систем и државне органе Владе Републике Србије, на предлог Министарства правде на седници одржаној 12. децембра 2022. године је закључком 05 Број: 011-10412/2022 о спровођењу јавне расправе утврдио Програм јавне расправе о Нацрту закона о јавном тужилаштву.

Јавна расправа о Нацрту закона о јавном тужилаштву спроведена је у периоду од 12. децембра 2022. године до 15. јануара 2023. године, а текст Нацрта закона био је постављен на интернет страници Министарства правде и порталу Е – консултације. У току јавне расправе заинтересована лица су могла да доставе примедбе, предлоге, сугестије и коментаре и путем поште на адресу: Министарство правде, Београд, ул. Немањина бр. 22-26, или електронским путем на е-mail: konsultacije@mpravde.gov.rs. Током јавне расправе прикупљени су примедбе, предлози, сугестије и коментари од Тужилаштва за организовани криминал (ТОК), Полазника почетне обуке Правосудне академије, Алумни клуба Правосудне академије, Центра за правосудна истраживања (ЦЕПРИС), Националног конвента за Преговарачко поглавље 23, Адвокатске коморе

Србије, Удружења судија и тужилаца Србије, Транспарентност Србија, Александра Павловић, заменик Основног јавног тужиоца у Новом Саду, Савеза самосталних синдиката Србије итд.

У току јавне расправе одржани су и округли столови и то: 21. децембра 2022. године у Нишу, 23. децембра 2022. године у Крагујевцу, 26. децембра 2022. године у Новом Саду, 27. децембра 2022. године у Београду и 10. јануара 2023. године са представницима невладиних организација, амбасадорима држава чланица Европске уније и шефовима мисије Делегације Европске уније, Савета Европе и Организације за европску безбедност и сарадњу.

На округлим столовима су учествовали поред судија свих врста и степена судова и председника судова, носиоци јавнотужилачке функције, представници Друштва судија Србије, Удружења јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца Србије, Удружење судија прекршајних судова Републике Србије, Форума судија Србије, Партнери за демократске промене, Алумни клуба Правосудне академије, Асоцијације судијских помоћника, Центра за правосудна истраживања, представници амбасада држава чланица Европске уније, представници међународних организација, професори правних факултета, адвокати и представници осталих правних професија, директор Правосудне академије, као и остале заинтересоване стране.

Министарство правде је анализирано све примедбе, предлоге и сугестије заинтересованих лица која су узела учешће у јавној расправи, на предложена решења у Нацрту закона.

Примедбе које су биле општег карактера или нису садржале конкретан предлог на сам текст Нацрта закона су размотрене, али нису посебно наведене у извештају. Примедбе су одбијене јер су решења из Нацрта закона целисходнија, примеренија и усклађена са међународним актима препорука и циљевима који су предвиђеним стратешким документима у овој области.

Примедбе изнете у јавној расправи које су биле правно-техничког карактера су додатно размотрене кроз додатну правно-техничку редакцију текста Нацрта закона. Примедбе су одбијене јер нису усклађене са Јединственим методолошким правилима за израду прописа.

У поступку припреме Нацрта закона о јавном тужилаштву остварена је сарадња са Европском комисијом за демократију путем права (Венецијанском комисијом). Нацрт закона о јавном тужилаштву је послат на мишљење Венецијанској комисији 12. септембра 2022. године. У припреми мишљења учествовала је експерт Савета Европе Мирјана Висентин. Одржавно је више консултативних састанака са експертима Венецијанске комисије и са представницима Секретаријата Венецијанске комисије. Пленарна седница Венецијанске комисије одржана је од 15. до 17. децембра 2022. године, на којој су прихваћени сугестије и предлози експерата Венецијанске комисије у вези са одредбама Нацрта закона о јавном тужилаштву.